

ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਘਾਤਕ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨਿਰਭਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇਹ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲੱਗੀ ਸੱਟ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨਿਰਭਰ ਸੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕਾਤਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਸੱਟ ਹੈ ਜੋ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੱਟ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਘਾਤਕ ਹਾਦਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੱਟ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਨਿਰਭਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਨਿੱਜੀ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਘਾਤਕ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1855 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਆਮ ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੂਰਕ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਘਾਤਕ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1863 ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(14) ਇਸਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੌਤਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਅਗਰਵਾਲ ਜੇ.ਜੇ
ਮੈਸਰਜ਼ ਕਿਰਨ ਹਾਊਸ (ਕੋਟੀਐਚ) ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ
ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼, — ਜਵਾਬਦਾਰ।

1999 ਦਾ CWP 1820

10 ਫਰਵਰੀ, 1999

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾਮ 14, 246 ਅਤੇ 249—ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ — ਕੀ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ— ਕੀ ਭੇਦਭਾਵ ਭਰਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੈ। ਆਰਕੀਟੈਕਟ, ਸਟਾਕ ਬ੍ਰੋਕਰ, ਬੀਮਾ ਏਜੰਟ, ਕੋਟਰਰ ਆਦਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਵੇਚਦੇ। ਉਹ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੂਚੀ II ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ (ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਰਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ), ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 246 ਅਤੇ 249 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਸਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ ੮)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਥਿਤ ਹਨ।

(ਪਰਾ 16)

ਐਸ.ਪੀ ਜੈਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਚੇਤਨ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ,—ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ ਨੋਟਿਸ (ਜੋ ਕਿ ਸਮਾਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ) ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

(2) ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਸ.ਪੀ ਜੈਨ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ

ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ, ਮਿਤੀ 2 ਜੂਨ, 1998 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਛੋਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਕੀਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ (ਪੀ. 2, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ) --

(3) 'ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ' ਦੀ ਧਾਰਨਾ 1994 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਟੈਲੀਫੋਨ, ਬੀਮਾ ਅਤੇ ਸਟਾਕ ਬ੍ਰੋਕਰੇਜ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਈ ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1998 ਦੇ ਫਾਈਨਾਂਸ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ "ਨਾਭੀ ਦੇ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ" ਦੇ ਚੈਪਟਰ V ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਲੋਵੀ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 65 ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ 10, 22 ਅਤੇ 23 ਇੱਕ 'ਕੋਟਰਰ', ਇੱਕ 'ਮੰਡਪ' ਅਤੇ ਇੱਕ 'ਮੰਡਪ-ਕੀਪਰ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

10. "ਕੋਟਰਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਮੌਕੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਭੋਜਨ, ਖਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ, ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਗੈਰ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਕਰੰਕਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

22. "ਮੰਡਪ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪੋਰਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1882 (1882 ਦਾ 4) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਫਰਨੀਚਰ, ਫਿਕਸਚਰ, ਫਾਈਟ ਫਿਟਿੰਗਸ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ ਕਵਰਿੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਮਾਜਿਕ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਫੰਕਸ਼ਨ;

23. "ਮੰਡਪ ਰੱਖਿਅਕ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ, ਸਮਾਜਿਕ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਡਪ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ;

(4) ਕਲਾਜ਼ 41 ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਨੂੰ "ਇਸ ਚੈਪਟਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਯੋਗ" ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾਜ਼ 48 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ

(m) 1 ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਨੂੰ, 1 ਤੋਂ 1 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੰਡਪ ਰੱਖਿਅਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ
o [fa ਮੰਡਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਉਪਯੋਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਕੋਟਰਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;

(5) ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਮਾਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਓਪਰੇਟਰਾਂ, ਆਊਟਡੋਰ ਕੋਟਰਰਾਂ, ਪੰਡਾਲ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ ਠੇਕੇਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੰਡਪ ਕੀਪਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਉਪਬੰਧ (1), (ਐਮ) ਅਤੇ (ਐਨ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

(1) ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਮਾਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਓਪਰੇਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਾਲ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਲਿਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਆਪਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾੜੇ ਦੇ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਪਰ ਇਸ

ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੀਮਾ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ;

- (2) ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਕੋਟਰਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਕੋਟਰਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕੋਟਰਿੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਗਾਹਕ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ, ਖਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ, ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਜਾਂ ਕਰੌਕਰੀ ਅਤੇ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਲੇਖ ਜਾਂ ਸਮਾਨ;
- (3) ਪੰਡਾਲ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੰਡਾਲ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਿਆਨੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਗਾਹਕ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਨੀਚਰ, ਫਿਕਸਚਰ, ਲਾਈਟਾਂ ਅਤੇ ਲਾਈਟਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਲਾਈਟਿੰਗ ਫਿਟਿੰਗਸ, ਫਲੋਰ ਕੋਇਰਿੰਗਸ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਕੋਟਰਿੰਗ ਦੇ ਖਰਚੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ।"

(6) ਸੈਕਸ਼ਨ 69 ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 71 ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(7) ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 54 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਦਾਖਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"ਅਖਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਸੂਚੀ I ਦੇ ਐਂਟਰੀ 92A ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ।"

(8) ਅਬੋਵ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ "ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ " 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਾਲ. ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੈ। ਆਰਕੀਟੈਕਟ, ਸਟਾਕ ਬ੍ਰੋਕਰ, ਬੀਮਾ ਏਜੰਟ, ਕੋਟਰਰ ਆਦਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਵੇਚਦੇ। ਉਹ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੂਚੀ II ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ (ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਰਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ), ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 246 ਅਤੇ 249 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਸਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 366 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ- ਵਿੱਚ "ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ, ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ (ਚਾਹੇ ਨਸ਼ੀਲਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ), ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਹੋਵੇ।"

(10) ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 29A ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (f) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਅਰਥ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੋਜਨ ਆਦਿ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(11) ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਮਿਤੀ 2 ਜੂਨ, 1998 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(12) ਫਿਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚਨਾ 3 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

“ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 49/98-ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 2 ਜੂਨ, 1998, 12 ਜਨਵਰੀ, 1920 (ਸਾਕਾ)

GSR (E)-ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 (32 ਦਾ 1994) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 93 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ: -

- (a) ਇੱਕ ਮਾਲ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਾਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਆਪਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ;
- (b) ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਕੇਟਰਰ ਦੁਆਰਾ; ਅਤੇ
- (c) ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਪੰਡਾਲ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਿਆਨੇ ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੰਡਾਲ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਕੇਟਰਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ 'ਤੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਤੋਂ।

(TR RASTAGI) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ
ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਆਪਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਕੇਟਰਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੰਡਾਲ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਨੂੰ "ਪੰਡਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਕੇਟਰਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਡਾਲਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਿਆਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕੇਟਰਿੰਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਛੋਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ।

(14) ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਮੰਡਪਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਾਉਣ ਦਾ ਬੋਝ ਓਨਾ ਹੀ ਵਿਤਕਰਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

(15) ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

(16) ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਮਿਆਨਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਥਿਤ ਹਨ।

(17) ਦੂਜਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹਨ। ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਉਹ "ਮੰਡਪ-ਕੀਪਰ (ਵਿਆਹ ਸਥਾਨ) ਆਦਿ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ।" ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਟੈਂਟ ਹਾਊਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ।" ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਕੀ ਉਹ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ? ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਤੱਥ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(18) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਵਰਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਾਹਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੱਥ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਵੀ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(19) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਲਿਮਾਈਨ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਅਗਰਵਾਲ ਜੇ.ਜੇ
ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ., - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅੰਬਾਲਾ ਕੋਟ।
ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWP ਨੰਬਰ 4394

5 ਮਈ, 1999

ਹਰਿਆਣਾ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1973 - ਐੱਸ. 2(1) (iv) - ਵਿਕਰੀ - ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ
ਫਰਨੀਚਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਐਲਪੀਜੀ ਸਿਲੰਡਰਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ